

julij 2024

Mediterran 2024

Jonsko morje

1. julij 2024, ponedeljek

Zaliv dveh skal - Preveza

Naše današnje jutranje uživanje v morju so sosedi budno opazovali. Z Arnom vred smo odplavali več podaljšanih krogov okoli Lare. Drugih plavalcev v prijetni turkizni vodi ni bilo.

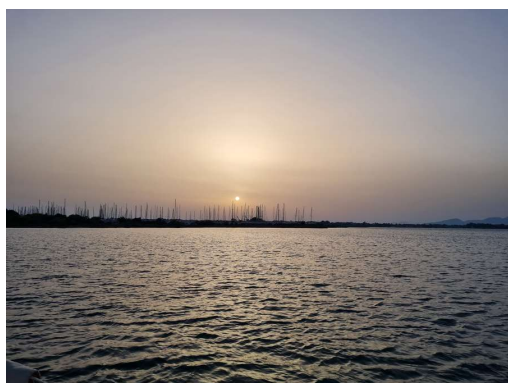
Do Preveze nas poganja Yanmar. Ko zavijemo v kanal, primerno zapiha, ampak...

Vežemo se na mestno obalo, tam kjer so konec tedna čarter barke in so muringi... seveda za večje barke od Lare. Ker je moral kapitan podaljšati muring, sidra v mestne vode ni hotel metati, naše privezovanje traja dobre pol ure.

V največji vročini se sprehodimo do pristaniške kapitanije, da bi prijavili naš prihod v grške vode. Ko kapitanijo končno najdeva (skoraj na koncu vasi v zanikrni zgradbi z vhodom iz stranske ulice), prijazna teta razloži, da če imamo plačan eTepai, je vse OK. Ali morda želimo tranzit log za državljane izven EU? Skopira kapitanu grški formular za spisek posadke, ker ji našega ni takoj pomolil pod nos, in zaukaže, da ga izpolni. Ampak ne v pisarni.. kasneje na barki. Kapitan se malo začudi in odbrzi.

Sredi dneva, v največji vročini, so v Prevezi trgovine zaprte. Od načrtovanih nakupov uspeva kupiti le kruh in pite v odprti sladoledarnici/svaštarnici. Sladoledu se nisva odrekla...

Drugi del akcije Preveza je obisk Zippy-a, ki je še na suhem v marini Aktio, ker si je vrli kapitan ob pripravi barke za morje zlomil roko. Ampak med najinim pohajanjem po mestu se je severo-zahodnik okrepil in precej zasedeno sidrišče pred dvigalom marine je postalo zelo živahno, preveč živahno. Zapljujeva v notranje morje za Prevezo na hrbtno stran marine. Sidrava v plitvi, mirni vodi. Vrževa gumic v morje, natakneva mali motorček. Ko motorček z malo prepričevanja začne delovati, odropotamo na obalo. Najdemo potko okoli na novo postavljene ograje okoli marine. Ko že mislimo, da smo zmagali, se pot konča v robidi. Obisk Zippya nam danes očitn ni usojen. Odnehamo in se vrnemo na Laro. Od desanta je imel korist samo Arno, ki se je olajšal in okopal...

večerni, saharski pogled na suhe veze v Prevezi

2. julij 2024, torek**Preveza - Vrak Thilia**

Zjutraj se končno uspemo sestati z Zippyem. Presidrava se v tokrat mirne vode pred dvigalom suhe marine in odropotava na obalo, kjer naju že čaka posadka nesrečnega Zippya. Splezamo na krov na kavico, odlično sladico in klepet. Žal ne prav za dolgo, ker se nama mudi v Vasiliki.

V Vasilikiju počitnikuje moja sestra, ki nama je prinesla s seboj vse, kar sva pozabila. V četrtek se že vračajo domov.

Levkaškega kanala ob 13h ne odprejo. Živčni kapitan večje avstrijske jadrnice, ki naju je moral prehiteti v kanalu Preveze, je potem za kazen čakal na obrat trajekta Sv. Maura še uro dlje... Gužva je precejšnja. Za posladek pihne neverin 25 vozlov z juga. Dodatno vse skupaj otežita še mega jahti (večja ima 125 čevljev). Ker so pravila o prednosti poznana le redkim kapitanom, sta jahti čakali kar nekaj časa, da sta se lahko zrinili v kanal. Tokrat so vozniki na cesti čakali dobre pol ure, da se je most/trajekt ponovno postavil in je cestni promet stekel.

Neverin nam vztrajno piha točno v kljun vse do črpalke v Perigalliju, kjer dotočiva gorivo in vodo. V trenutnem brezveterju je postalo ogabno vroče in soparno. Ne umiram samo jaz, šefica črpalke je bila tik pred sesutjem.

Brezveterje traja točno do rta v zaliv Desimo, južno od Nidrija, kjer sva želela prenočiti, da bi jutri lažje že zgodaj vplula v Vasiliki, ko je več možnosti za prosti vez v mandraču. Sunki vetra v zaliv so dosegali 27 vozlov. Nisva se pridružila hrabrim charteristom, ki so na edinem plitvejšem delu zaliva preskušali svoje sidrne sposobnosti.

Malce obupana sva si izbrala prazen mini zaliv otočka Thilia. Prostora za varno sidranje je samo za eno barko. Krme nisva uspela privezati na obalo, ker se dno prehitro dvigne. Po preverjanju sidra z masko ugotoviva, da nam ne more biti hudega. Sidro se je globoko zakopalo v blatno-peščeno dno, se pri tem celo obrnilo in z obalo sva zaščtena iz vseh smeri. Veter, ki rjovi za rtom, je tukaj šibkejši.

Ščasoma se vse umiri. Uživava lep večer ob spremljavi čričkov in čofotanju zvedavih ušat.

zjutraj nas obišče račja družina

sidrna veriga je bila polna lepljivih želejčkov z bički, googl pravi, da so to jajca sip

Zippy

Lellia pred trdnjavo Sv. Maura

in še megajahtica

3. julij 2024, sredo

Vrak Thilia - Vasiliki

V našem mini zalivu je bonaca, južno od otoka malce piha, severno piha orkanski severo-zahodnik. Proti Vasilikiju, proti zahodu, bo vedno bolj pihalo in že piha, kakor nama poročajo s terena. V mojem želodcu že letajo metulji (vešče) ob misli na pristanek sidro/krma pri sunkih bočnega vetra do 29 vozlov.

Dvigneva sidro in odropotava. Na prvem jugo-vzhodnem rtu Levkasa se veter počasi prebudi. Pri Syvoti že krepko piha, pred predzadnjim zahodnim rtom Levkasa, ko se zavije v Vasiliki, že ogabno piha, za rtom še ogabno piha in valovi, ko se približuje Vasilikiju vedno manj piha in ko pristajava naju hladi blagi vetrič. Pol ure kasneje veter spet podivja in divja do večera... Enkrat za spremembo je bil Eol na larini strani.

Mandrač je bil in ostal napol prezen.

Srečamo domače in se družimo do poznih večernih ur.

Ko se vrnemo na Laro, sta na nasprotni, zunanji strani pomola parkirani "jahtici" iz levkaškega kanal z vklopljenimi "preglasnimi" klimatskimi napravami...

mi

4. julij 2024, četrtek

Vasiliki

Moški del družbe se že navsezgodaj odpravi po olivno olje k Liberakis.

Na Lari je pralni, nakupovalni in pospravljalni dan. Samopostrežna pralnica z dobrimi stroji je v bližini. Gužve ni in ob 9h je perilo že oprano. Posuši se v dobri uri na Lari.

Zjutraj skupaj spijemo frape, po nakupih skupaj kosimo, potem se domači poslovijo in odbrzijo na trajekt iz Igumenice za Italijo, da za silne količine olja ob vrnitvi v EU na Hrvaški avtocestni meji nebi plačali carine za olje iz EU-ja, ki se je peljalo čez ne EU države. Liberakis računov in deklaracij pač ne izdaja...

Popoldan in zvečer ponovno divje piha. Vremenska fronta, ki je najbolj strašila po Atiki, odhaja. Večerni veter je severnik s

hribov, nebo je ponovno modro, čisto, brez peska.

Danes je na nasprotni strani pomola privezana tišja različica jahtice.

Mr Liberakis in pod njim 400 let star kamen, ki so ga dajali pod prešo-ena stran je bila za olje, druga za vino

5. julij 2024, petek

Vasiliki - Porto Skrofa, Oxia

Ponoči naju je pošteno zeblo. Hladen veter s hribov je ohladil Laro in morje v mandraču na 21°.

Kapitan mora najprej v pekarno, da pregleda, če prodajajo kaj novega. Sledi srkanje frapeja in opazovanje mimoidočih...

Izplujemo opoldan, da bi doživeli vsaj nekaj vetra. In res ga. Od Atokosa naprej zadostuje genova. Pred pristankom v zalivu za delto reke Acheloos jo celo skrajšava.

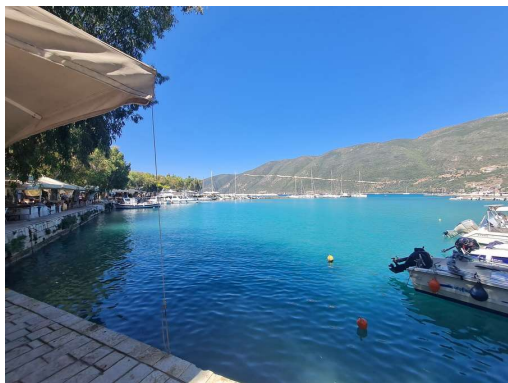
Ob sončnem zahodu veter se veter izklopi. Večer je miren.
Morje pod nami ima 21°. Večerno kopanje je bolj higijenskega značaja.

Vasiliki

Vasiliki

Vasiliki, mandrač

skrit za belimi skalami Atokosa

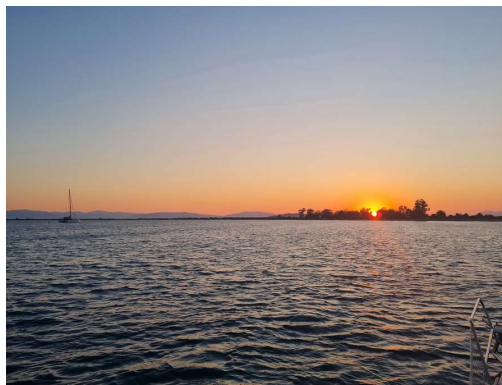
bele skale, bela plaža Atokosa

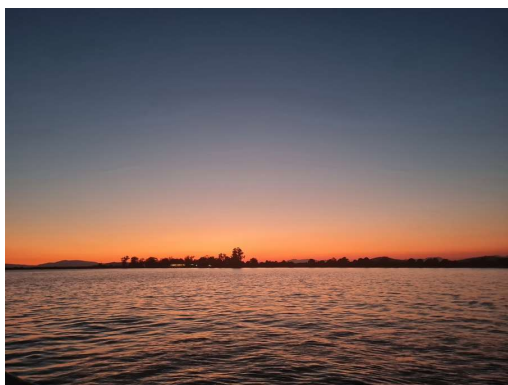
popravilo med vožnjo, ni Lara

Oxia

za delto reke Acheloor

6. julij 2024, sobota**Porto Skrofa, Oxia - Porto Roma, Zakynthos**

Plavamo, zajtrkujemo in ob 12h končno dvignemo sidro. Večina jadrnic je že izplula. Vetra še ni.

Za Oxio je zatišje. potem se veter kmalu zbudi in počasi krepi. Jadрати začnemo pri 9 vozlih bočnega vetra in končamo pred Zakintosom pri 19 vozlih bočnega vetra. Killini je bil za danes preblizu.

Port Roma ni idealno sidrišče, a sidro prime in za danes je dovolj preplutih milj. Okolje pred prazno plažo je prijetno, Bližnji hotel ne deluje in ne proizvaja sobotne grške glasbe...

Slik ni... je bilo samo morje okoli nas...

7. julij 2024, nedelja**Porto Roma, Zakynthos - Kiparissia, Peloponez**

Ponoči smo zmerno telovadili in zbudimo se temu primerno polomljeni in sitni.

Gremo hitro naprej, dokler je še vetra kej. Po nekaj miljah razpreva špi in ga 7 milj pred Kiparissio, sekundo preden se veter izklopi, pospraviva. Vmes ga je bilo potrebno le enkrat vpreči na drugo stran in to je bilo vse.

Na dolgem pomolu pristanišča v Kiparissiji naju čaka zadnji prosti bočni vez, med dvema italijanskima jadrnicama, ki tega nista predvideli. Posadki sta vsaj toliko prijazni, da se ne pogovarjajo več z barke na barko - za povedati si imajo italijansko veliko...

Večerno kopanje zaradi prisotnosti želv v pristaniških vodah odpade.

Slik ni. Edina zanimiva slika bi bil špi, a se je veter prav v času fotografiranja izklopil.

8. julij 2024, ponedeljek**Kiparissia - Pylos, Peloponez**

Pred 7 leti smo v tem pristanišču spoznali posadko Sieste, zdajšnjega Elysiona. Zadnjič sva bila tukaj leta 2020. Kiparissija se medtem ni dosti spremenila, če izvzamemo popravljen valobran in opazno boljši standard domačinov.

Sprehod v center mesta na pobočju peloponeških hribov je vedno vroče početje. Vesel si vsake klimatizirane trgovine. Po nakupih se na glavnem trgu sesujemo na frape v senčnem kafiču, po obiskovalcih primerljivem s slaščičarno Maximarket. Pot navzdol v pristanišče je bila bolj prijetna, razen za Arna, ki je vznemiril domačega psa. Dobil je opzorični "ugriz" za vrat, katerega posledice so zgolj psihološke.

Polovico poti do Pylosa motoriramo po kupih mrtvih valov. Najbolj neugodni so med otokom Proti in kopnim, kjer nasproti pridrvi močan tok. Od tu naprej počasi jadramo na genovo do vhoda v zaliv Navarino. Na vhodu se veter izklopi. Sidramo pred nedelujočo marino Pylos, polno zapuščenih bark. Na sidrišču nas je 15, mestni pomol zasedajo mega jahte.

Večer je vroč, miren.

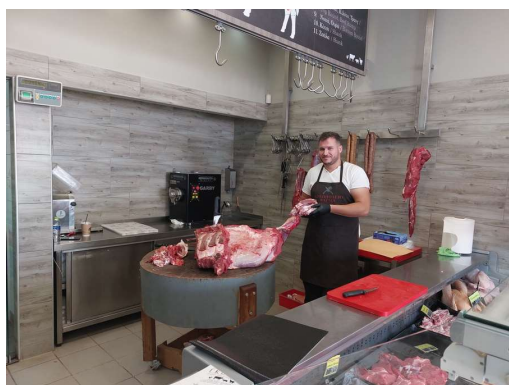
Preveriva, kje so barke angleških znancev s črnomoškega relija. Naj bi bile v Kalamati. Dve od treh angleških jadrnic se nahajata na drugi strani zaliva Navarino, 2 milji stran...

veliko pristanišče v Kiparissiji

moderni rent a car-ji na elektriko

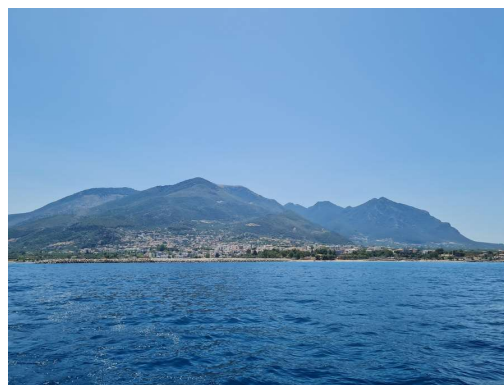
v mesnici po grško

lep kaktus

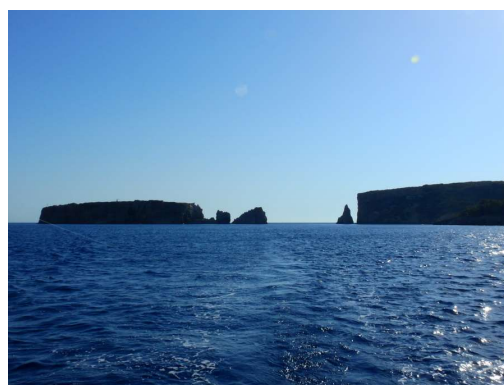
frape razgled na glavni trg

Kiparissia pod peloponeškimi hribi

vhod v Navarino bay

pogled na skalnati vhod

trdnjava s cerkvijo

trdnjava s hotelom

zaliv Navarino

9. julij 2024, torek

Pylos, Peloponez

Zbudi nas Cufy Sark namenjen na mestni pomol. Pokvaril se jim je razsoljevalnik vode in še goste dobijo. Serafine jim sledi malo kasneje. Še malo kasneje se mi vkrcamo v gumica in odropotamo v zapuščeno marino in od tam naprej peš po mestu.

Za prvim ovinkom ugotovimo, da v mestu ni elektrike. Prastari generator močno ropota in bolj malo da. Trgovine so v temi in vročini.

V Vasilikiju je kapitan čistil vplinjač zunajkrmnega motorja, Yamahice, in uspešno izgubil filterček goriva. Od tam naprej ga iščemo po vseh možnih mehaničnih delavnicah. Tudi v navtični trgovini v Pylosu ga nimajo na zalogi. Yamahica odlično del brez njega, ampak...

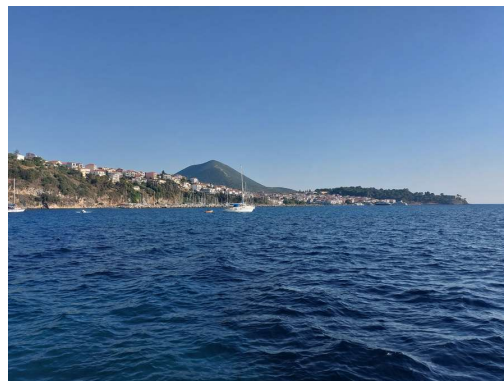
Nakupiva nekaj malenkosti v edinem marketu, ki ima lasten generator. Luči in hlajenje ne delajo, blagajna ja. 36° je in frape na glavnem trgu bi se prilegel, pa ga ne strežejo, ker ni elektrike. Kavo dobiva na Serafine, krasnem Najadu 46 s krasno posadko. Potem, ko obdelamo novice za dve leti nazaj, se vrnemo na Laro in do večera več ali manj ždimo v morju.

Vse posadke in njihovi gosti se združimo na Cufy Sarku na aperitivu. Kasneje skupaj večerjamo v obmorski restavraciji - v prvi vrsti. Smo odlično postreženi, zelo dobro jemo za zelo normalno ceno. Na Hrvaškem bi bila taka večerja bankrot.

Po digestivu na Cufy Sarku se poslovimo do naslednjič, ki bo morda že septembra.

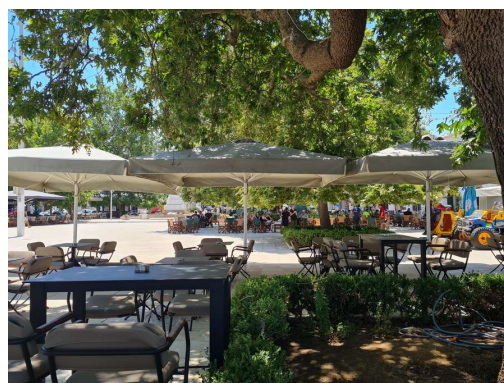
Cufy Sark

jutranji Pylos

takole grem na kopno

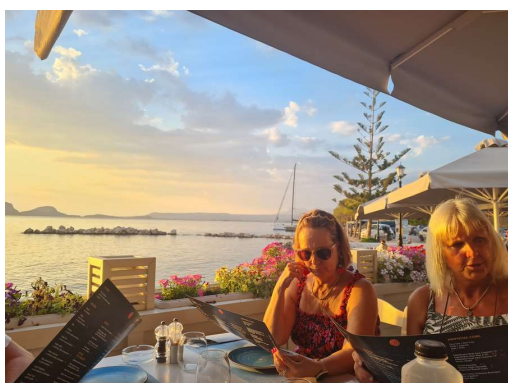
pod stoletnimi platanami

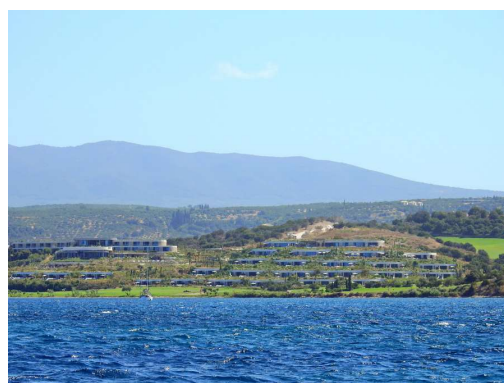
na glavnem trgu Pylosa

Pylos

na večerji v prvi vrsti

nočitev z zajtrkom, ne all inclusive, v temle hotelčku je 2700 eur

10. julij 2024, sreda

Pylos - zaliv Kolyvri, Peloponez

Čas je za premik, da ne poženemo korenin in ubežimo naslednjemu navalu meltemija.

Izplujemo pri sunkih severnika od 6 bf, pred mestom se veter izklopi, izven zaliva Navarino se vklopi severo-zahodnik od 6 Bf. Z genovo odjahamo po brdih do Methonija, kjer se veter umiri in Yanmar mora ponovno v akcijo, da uspemo premagati vseh 12 milj do Kolyvria.

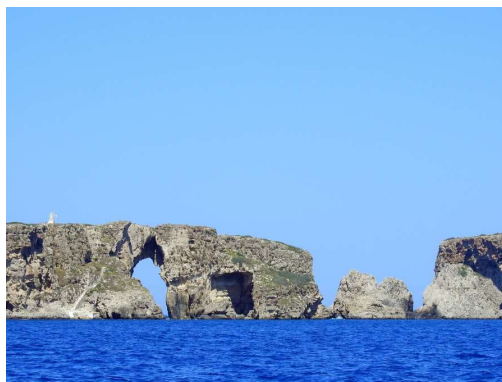
Sidro globoko vkopljemo v mivko Kolyvrija in se vržemo v morje. V sosednji Finikoundi je 40°, v barki skoraj 35, morje ima 26.

Vsak po svoje meditiramo do večera, ko se približno dovolj ohladi, da lahko zaspimo.

Ose so, komarjev ni, swell je.

Pylos

skale na vhodu v Navarino

Methoni, ena najbolj slikovitih beneških trdnjav

kasneje jo uporabijo Turki in še kdo

Methoni na špici zahodnega prsta Peloponeza

Methoni

Methoni

sosedi zraven Kolivrija

11. julij 2024, četrtek

zaliv Kolyvri - Gerolimeni, Mani

Do 7 milj pred rtom Tainaro, južnim rtom srednjega prsta Peloponeza, ki se imenuje Mani, se ne dogaja prav nič. Ob Kavro Grosso se vklopi veter, 6 Bf vzhodnika naravnost v kljun. Želja po sidranju v zaliviu Asomato ali severnem delu zaliva Porto Kagio ali zalivu Andriogalis, na vzhodnem delu polotoka, ostane v programu za naslednjič. Namesto borbe z vetrom in vedno večjim valom zavijeva v poznani Gerolimeni.

V Gerolimeni ni veliko prostora. Peta sva. Komaj najdeva ustrezno fliko peska na ustrezni globini, ustrezni oddaljenosti od boj domačinov in ostalih jadrnic. Veter, ki ima zunaj sunke do 26 vozlov in več, tu vleče največ 15, valovanja skoraj ni.

Do večera se v zaliv vrinejo še 4 jadrnice. Kopamo se, nekateri obiskujejo obalo. Po 20h se veter v hipu obrne iz jugo-vzhodnika v močan severo-zahodnik. V Gerolimeni je to običajno in kot običajno se v tistem trenutku začne tudi hafen kino. Pred tem je bila Lara zadnja v vrsti, najgloblje v zalivu, zdaj je prva v vrsti in vsa zmeda in presidranje se k sreči dogaja za našo krmo in k sreči naše sidro dobro drži, čerav se je obrnilo in ponovno vkopalo. Po pol ure se svet umiri.

Po še kakšni uri posadke počasi odpotujejo v sanje.

jutro v Kolyvriju, pogled na

sosednji zaliv

jutro v Kolyvriju, sosedinji zaliv

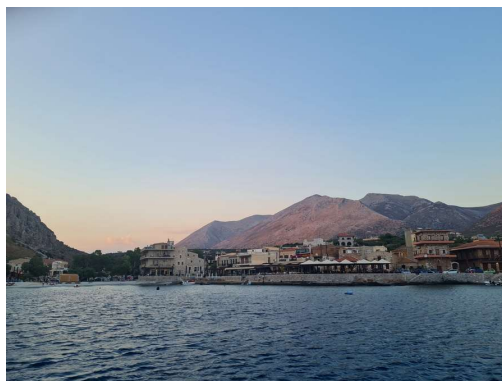
zanimive skale

mali ribič sredi velikega morja

Gerolimeni

zvečer

Mediteran 2024

Egejsko morje

12. julij 2024, petek

Gerolimeni, Mani - Palaiokastros

Jutro je mirno. Odveslamo na ogled vasice.

Koši za smeti so v do sedaj obiskanih krajih bolj redka dobrina. V Gerolimeni nad cerkvijo, na vhodu v vas, najdemo govoreče kontejnerje. Pritisneš na gumb, pokrov se odpre, zapre in teta se v angleščini in grščini zahvali, da si pravilno odvrigel smeti...

Na obali spijsa enega dražjih frapejev in pojeva odlično spinaki pito (zavitek z blitvo in fetom). Gerolimeni je lepo urejena vas za turiste, domačini so redki...

Izplujemo. Dvignevala jadra v upanju, da ujamemo kaj vetra. Komaj smo se priplazili do rta Tainaro, že ga je zmanjkalo. Vmes smo po dolgem času ujeli ribico, kilo in pol težkega luca. Letos slabo loviva.

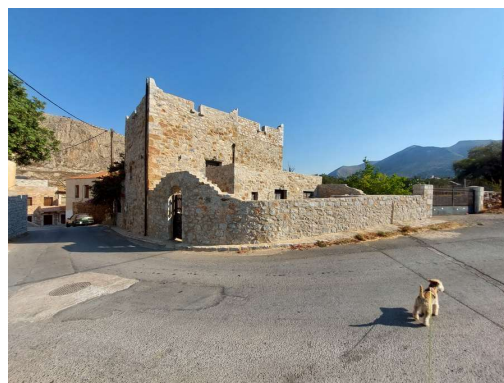
Plovba proti vzhodnemu prstu Peloponeza je ponovno dolgočasna. Jadramo zadnje 4 milje, ostalo bolj motoriramo kot jadramo. Edina zanimivost Lakonskega zaliva so veliki tankerji, ki sredi morja pretovarjajo tekoče energente iz večjih ladij v malo manjše. Po morskem radiju opozarjajo na lokacijo postopka, imenovanega STS (Ship To Ship) operation.

Ker želiva mirno spati, izbereva vedno prazno пристanišče Palaiokastros, kjer se da na sredini sidrati. Tretjič smo tu. Označeno imava, kje spustiti sidro. Danes tudi po četrtem poskusu sidro orje. Po petem sidranju odnehava in greva sidrat v sosednji vzhodni zaliv, kjer je dno sama čista mivka. Sidro prime v prvem poskusu in se globoko zakoplje.

Kmalu po sončnem zahodu ponovno privrši severni veter, kot vedno... Danes smo nanj pripravljeni.

ulica Gerolimena

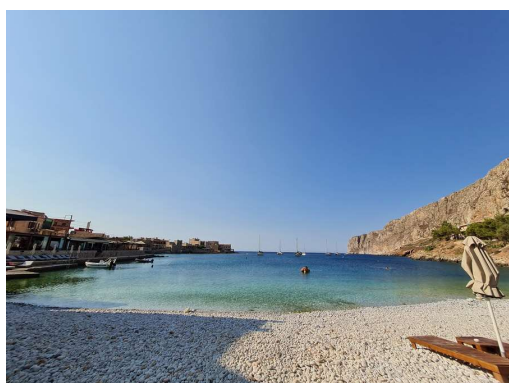
Gerolimeni

Gerolimeni

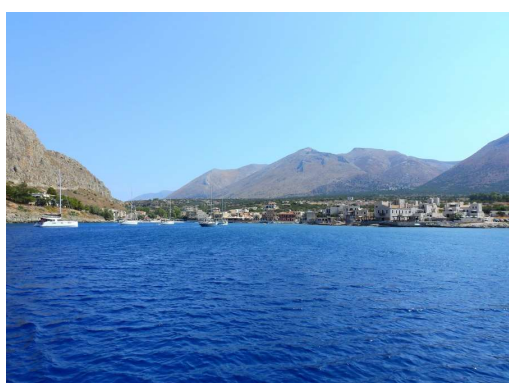
Gerolimeni

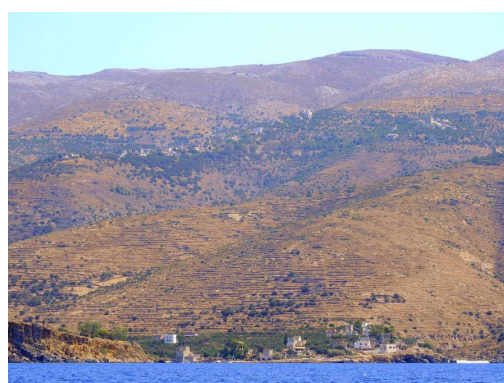
Gerolimeni, pogled s konca zaliva

v hotele in apartmaje obnovljene hiše

pogled na Gerolimeni z morja

Mani

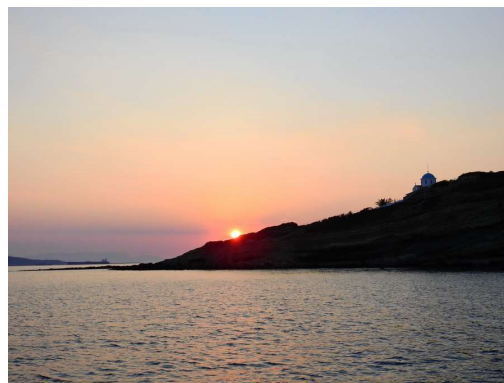
svetilnik na koncu rta Tainaro

SHS operation

samostan v zalivu Palaiokastre

Palaiokastros

13. julij 2024, sobota

Palaiokastros - Monemvasia

Pred nočnimi vetrovi smo bili dobro vkopani, ne pa pred valovanjem z juga, ki je lahko posledica močnega meltemija po sredini Egeja. Spali smo slabo. Bilo je živahno in vroče. Komarji so na Peloponezu trenutno izumrli...

Po jutranjem divjanju ostankov meltemija se je morje umirilo. Veter je do rta Malea v stilu 0 - 30 vozlov, od 20 do 90 °port. Že pred Profitas Illias, nekaj milj pred Maleo, jadra raje pospraviva, da nebi kasneje kaj popravljali, šivali... Pri Malei se veter izklopi in šele pred Monemvasio zapiha neugodno v krmo, da smo ponovno v suhi sauni.

Lovila sva, ulovila nič. Imava en trnek manj. Mrcina je zravnila pritrdilni obroček trnka na vabo.

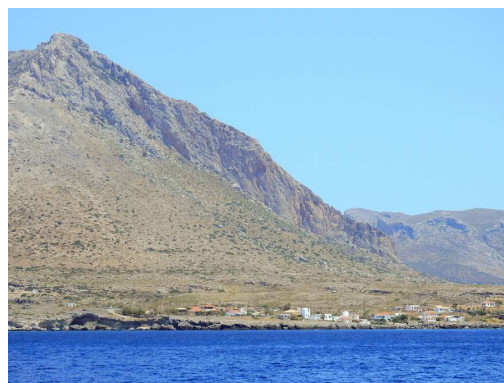
Pristanišče v Monemvasiji so povečali, podaljšali glavni pomol/valobran in dodali en pomol. Kljub sezoni je ob 6h zvečer še dovolj prostora za privez. Monemvasia ni na čarter avtocesti.

Priveževa se v zadnji kot ob valobranu sidro/krma na pomol. Na posameznih delih pomolov se najdejo pipe za vodo s cevmi neznanih lastnikov, v jaških ni več priključkov. Šef temeljito opere barko, nalije vodo v tank, stuširava se in ugotoviva, da je voda rahlo slana....

Včeraj je bila ribja juha, danes pečeni fileji luca s krompirčkom in solato. Sledi spanje v mirni, vroči postelji.

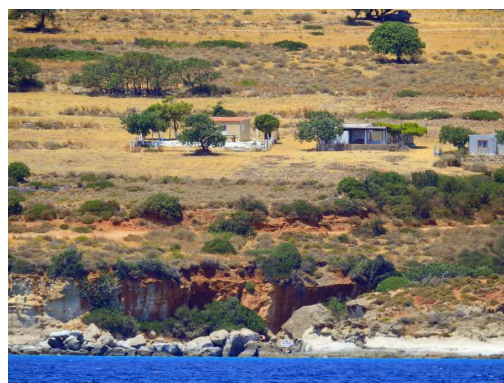
samostan na obali s privatno plažo

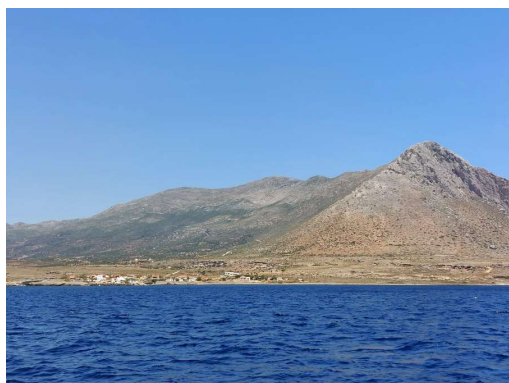
visoke gore rta Malea

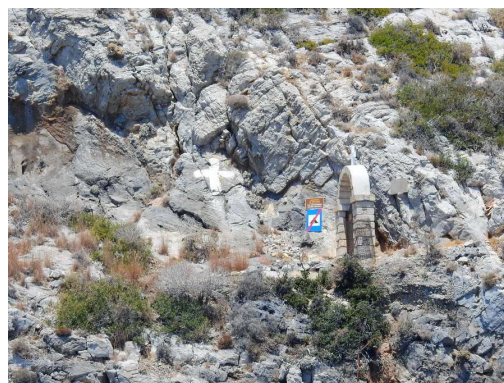
Profitas Illias, škoda, da nisva šla nočit sem, bi imeli več miru

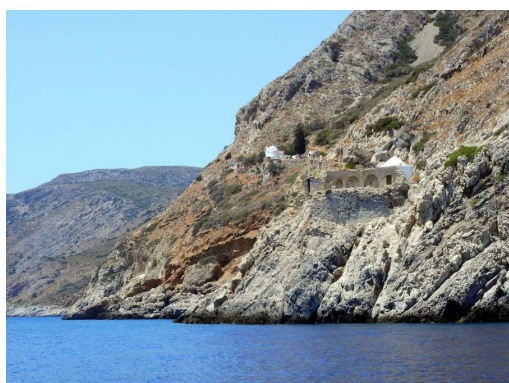
nekje tu na rtu imajo geološki park z okamenelimi drevesi

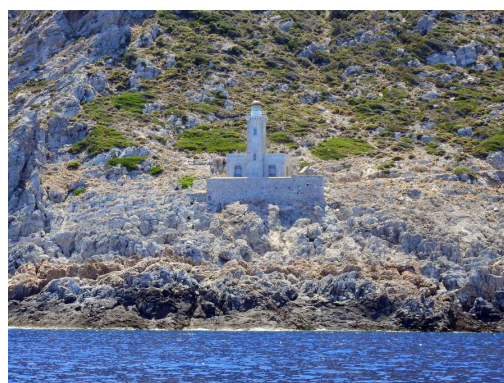
še pogled nazaj

in naprej na vhod v samostan na samem rtu

samostan na rtu Malea

svetilnik na Malei na severni strani

Monemvasia

v večerni svetlobi

14. julij 2024, nedelja

Monemvasia - Sampatekei (izg. Sabateki)

Zjutraj naju zbudi tovornjaček z nafto, ki dirja po pomolu in išče stranke. Natočimo gorivo. Prodajalec pove, da je bil inženir na trgovski ladji in ve kaj pomeni čisto gorivo, zato njegova nafta ne vsebuje bio...alg.

Malo kasneje se poleg nas veže ogromen katamaran s posadko. Na pomolu ga že čaka drugi kamionček z gorivom. Točijo in nafta v slapovih šprica iz nalivnega grla. Briga jih. Morje okoli Lare postane ogabno. Takoj, ko izplujejo, se preveževa bočno na notranjo stran novega pomola in odkorakamo v mesto.

Trgovine so odprte, čeprav je nedelja. Ni povsod v Grčiji tako, le v bolj turističnih krajih. Tudi cene so tu malo boljše. Ugotavljam, da je bil turistični Vasiliki tostransko manj turističen....

Neznansko vroče je in kljub podaljšanemu uživanju frapeja se komaj privlečemo nazaj na Laro. Ponovno izplujeva v upanju, da veter bo.

Najprej ga je nekaj malega za jadranje z motorjem, potem ga ni in jadra pospraviva. Ko se odločiva za zaliv Fokiada, se veter vklopi točno v smeri zaliva. Odpreva genovo in skoraj odglsiramo v Sampatekei, malo пристanišče/marino severno od Leonidhiona. Ogedala sva si ga daljnega leta 16. Piše, da je prostora za 6 bark, ostalo zasedajo ribiči. Ko se ob 8h zvečer mehko kuhani približamo, je v njem že 6 jamborov. Zaplujeva za valobran v popolnoma mirno morje in najdeva zadnji prosti privez.

Sosedi so pretežno Grki, počitnikarji tudi.

Monemvasia

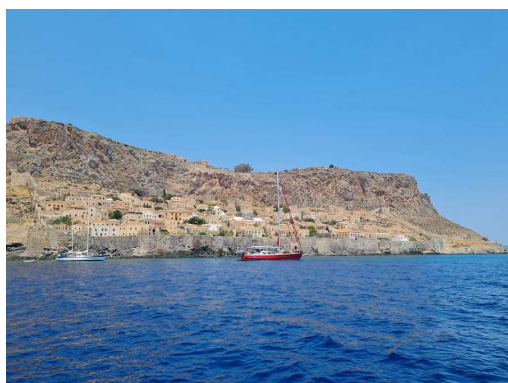
frape pogled

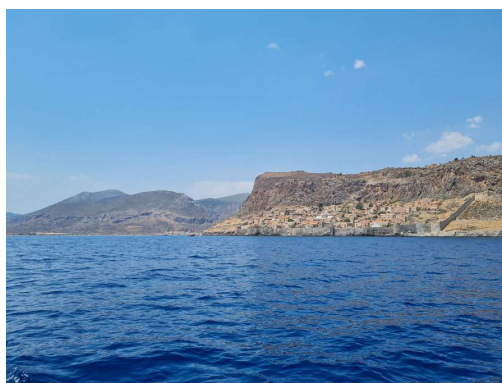
končno so prepovedali kopanje v pristanišču in imajo želve mir

Monemvasia

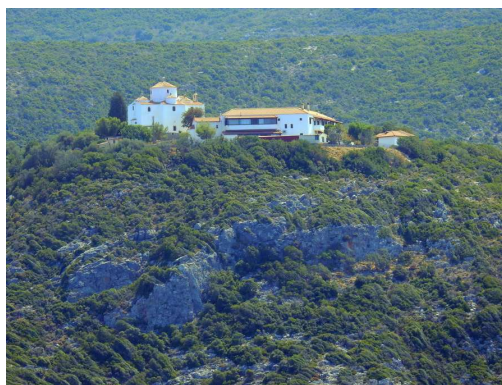
Monemvasia

Monemvasia

kapniki na pečinah ob poti

samostan, eden izmed mnogih

15. julij 2024, ponedeljek

Sampatekei (izg. Sabateki)

Vsi trije smo potrebni počitka, ostajamo tu.

Spimo in spimo in počivamo, se kopamo in čakamo ugoden veter za naprej.

Zrak ima 36°, morje 27...

S sosedi se sporazumevamo napol ročno...

pomol v Sabatekiju

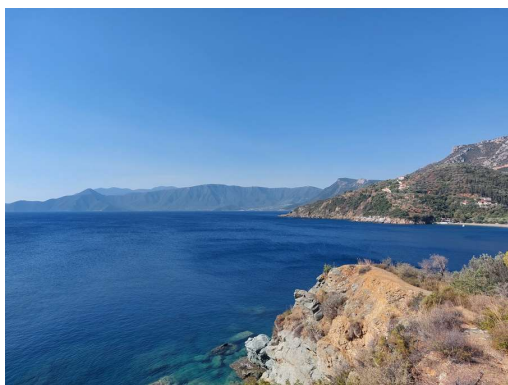
zaliv Sabateki

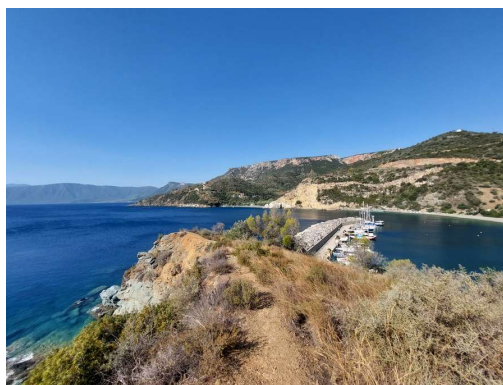
Sabateki

Sabateki vas

pogled na Leonidij

pomol

16. julij 2024, torek

Sampatekei - zaliv Kapari

Jutranji veter obljublja dober pogon. Skrajšava glavno jadro in usmerimo se proti SZ rtu Spetzi-ja, da bi kasneje manj rinili v veter. Prvih 10 milj lepo napredujemo. Ko se veter malo umiri, podreva skrajšavo. Pred Spetzijem se veter malo preveč umiri in zapiha iz severa. Pospraviva genovo, da lažje odpeljemo slalom med čermi na SZ rtu otoka. V kanalu med Spetzijem in kopnim nekaj časa glisiramo, nekaj časa se plazimo kot polžki. Proti Hydri jadramo ostro v orco, malo na SZ malo na S dokler se muhasti veter ne izklopi. Do zaliva Kapari, zahodno od Ermionia, motorirava brez rjuh, ker samo frfotajo...

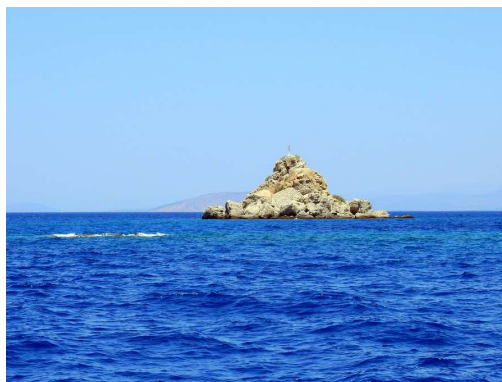
V zalivu nas že čaka Urekeke. Pa sva jih le uspela ujeti, preden se Tjaši izteče dopust. Vsi smo veseli morskega snidenja. Najprej se posadka Urekeke preseli na Laro, kasneje se posadka Lare preseli na Urekeke. Vmes imamo siesto pri 38° v zraku in 28° v vodi.

Štirinožec tokrat ostane doma, da nebi takoj označil Urekeke za svoj teritorij...

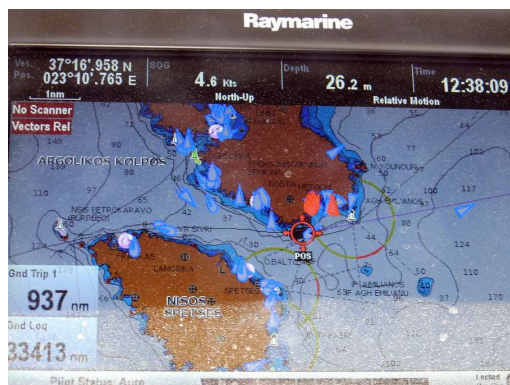
Gostota plovil od Porto Helijs/Spetzija naprej proti severu je neverjetna (dalmatinska). Prevladujejo katamarani.

današnji ulov, morje je od Monemvazije naprej polno smeti

čeri na SZ Spetzija, vidne in nevidne

gostota plovil kot okoli Visa in Hvara

Spetzes

in okolica

Urekeke

večerni Ermioni

večerni Ermioni

17. julij 2024, sredo

zaliv Kapari - Poros

Zgodaj izplujemo, da bi še pred popoldanskim udarom severnega vetra obšli rt Skyllaion. Lara v muhastih vetrovih jadra na genovo s pomočjo motorja, večji Urekeke je genova dovolj, da nas kmalu prehiti in v Porosu prihrani prosti vez za nas.

Peklenska vročina zahteva siesto. Šele proti večeru smo ponovno aktivni. Z vodnim taksijem se odpeljemo na kopno v Galatas na večerjo v bolj domačo taverno Babis. Dobro jemo. Ko se vrnemo v Poros, sledi nočni sprehod po rivi.

Presenečeni smo nad številom parkiranih plovil. Toliko jih je kot na Visu in v Hvaru skupaj, z majčkeno razliko, da so vsi lepo urejeno privezani na obalo in obnovljen ponton. Povsod je voda in elektrika. Privez v sezoni na bojo na Visu bi nas stal 45 eur, tukaj nas privez na glavno obalo stane 10 eur. Kje bi tam večerjali brez vnaprejšnje rezervacije?, tukaj kjerkoli...

Pred našim premcem se redno vozi Flying cat, ogromen potniški katamaran, in nas nič ne ziblje... Če se ti pri izplutju zatakne sidro, katamaran počaka...

skale na rtu Skyllaion

večerni Poros iz Galatasa

večerni Poros iz Galatasa

18. julij 2024, četrtek

Poros - zaliv Vidhi

Ko se po vroči in hrupni noči končno zbudimo, se preselimo v bližnji lokal na zajtrk in kavo - v najglobljo senco in pod ventilator.

Posadka Urekeke se vrne urejat barko, ker bodo kmalu zamenjali del posadke. Mi trije se kljub pripeki odločimo za obisk urnega stolpa na hribu vrh mesta. Sprehod po ozkih ulicah je vedno zanimiv. Na vrhu najdeš trgovine namenjene domačinom in več domačinov kot turistov. Edini, ki ni bil ravno navdušen, je bil Arno - pasje vroče je.

Ko se vrnemo, se poslovimo od Urekeke in preselimo v 3 milje oddaljen zaliv. Vsi trije že sanjamo kopanje, plavanje.

Najprej se dolgo vežemo na skale na obali. Jutri naj bi pihalo "vijolično". Potem se hladimo v morju, siestamo, hladimo v morju, večerjamo, hladimo v morju in poskušamo zaspati.

V velikem zalivu nas je veliko, med drugimi tudi tisti nesramni katamaran iz Monevasije. Edini motilni element je šola smučanja na vodi. Učitelje na gliserjih prav malo zanima oddaljenost od obale in drugih plovil.

Zrak 39°, morje 28°.

arheološki muzej sredi mesta

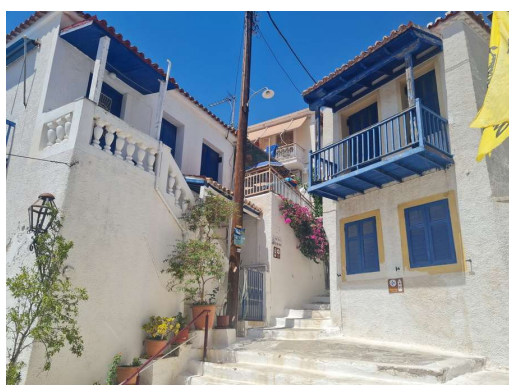
sidro

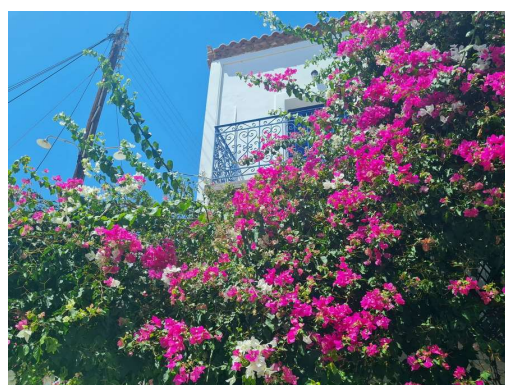
trgac z muzejem in kafiči

ulica Porosa

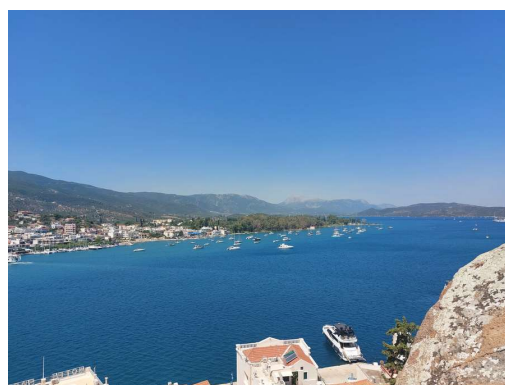
ulica Porosa

ulica Porosa

Flying Cat, čisto "majhen" katamaran v prihajanju

razgled na zahod

SZ

SSZ

urni stolp

delujoči mehanizem v stolpu

19. julij 2024, petek

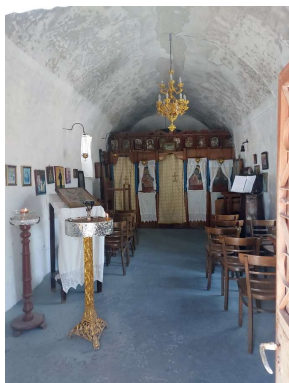
zaliv Vidhi

Čakava, da se meltemi umiri in vročina popusti.

Piha, a ne premočno.

Plavamo, se namakamo, pišemo, pospravljamo in popravljamo (izboljšujemo drobnarije).

Še malo slik od včeraj...

kapelica

spalnica župnika

ribarnica

Poros

Sea Cloud

nočni Poros iz Vidhi-ja

20. julij 2024, sobota

zaliv Vidhi - Palaia Fokaia

Meltemi naj bi se umiril, nadaljujemo plovbo proti severu Egeja. Danes je na vrsti dobrih 25 milj Saronskega morja. Veliko je približno 50 x 30 milj.

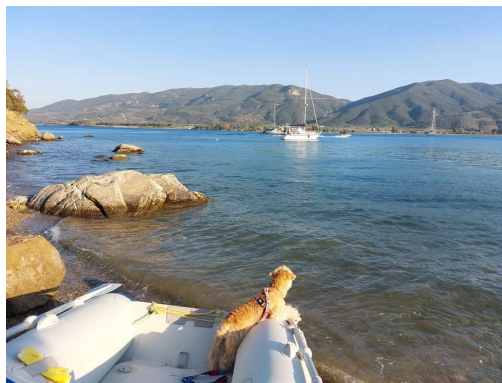
Jadramo, jadramo z motorjem in zadnjih 10 milj samo še motoriramo v ostanke meltemija s sunki do 27 vozlov. Med potjo srečamo katamaran (avtobus) Flying Cat (leteča mačka) 3. Leti 36,2 vozla. Tjaša se pelje z njim v Pirej in kasneje z letalom iz Aten domov....

Pred vasjo Palaia Fokaia sidrava poleg treh lastniških katamaranov in jahte, ki se trikrat presidra, preden se umiri. Sobotni večer je bučen. K sreči je tumpa, tumpa beach music dovolj daleč stran.

Že v temi se meltemi za nekaj časa le poslovi in tudi malo hladneje je, samo 33°. Tjaša je že doma.

naše sidrišče v zalivu Vidhi

Vidhi

Flying cat 3

prvih 1000 milj

21. julij 2024, nedelja**Palaia Fokaia - Lavrio**

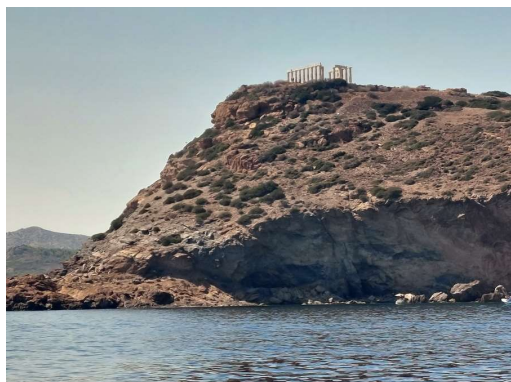
Kmalu zapiha južni veter. Prešibek je za jadra in na Lari je ponovno kot v pečici.

V Olympic marini dolijeva gorivo, veževa se v pristanišču Lavrio, na vezih od Argolis čarterja. Nikjer ni žive duše. Kasneje izveva, da Argolis morda ne obstaja več. Na veliko veselje kapitana iz pipe na obali teče voda. Torej ima neomejen vir tokrat dobre, sladke vode. Temeljito pere barko in vrvi do 9h zvečer. Potem le najde čas, da odneseva perilo v samopostrežno pralnico in greva na večerjo.

Samopostrežno pralnico so podražili. Eno pranje v 8 kg stroju stane 4 eur...

Večerja v tretji vrsti je 32 eur. Vključevala je solato iz almire (osmugalj, salsola soda), ocvrte kalamare, ocvrte sardone, 2x Mamos, 1/2l vina, 1,5l vode in kruh.

Ko se vrnemo domov, kapitan še pozno v noč klepeta s sosedom, ukrajinskim skiperjem, ki prepeljuje tuje barke.

rt Sounion in Pozeidonov tempelj

nekaj ni ...

dobra večerja in dobra predstava ulične plesne skupine

22. julij 2024, ponedeljek**Lavrio - Marathonas**

Zjutraj in dopoldan dirjava po opravkih. Perilo je suho v pol ure, hitreje, kot se vrnem iz samopostrežne. Medtem Bogdan sprehodi Arna in obišče pekarno in še nekaj trgovin. Sledi skupni obisk plastičarne Jumbo, kjer kupiš vse, kar ne rabiš... Edina koristna stvar sta loparčka za kremiranje komarjev. Prvi samo kremira, drugi ima še lučko, ki privabi komarje na upepeljitev. Prejšnji loparček je v zadnjem izbruhu meltemija končal na tleh in izdihnil.

Še pihlja jugo. Peklensko vroče je. Frape v senci ne pomaga kaj dosti. Ob 16h le uspeva izplut.

Jutri ponovno izbruhne meltemi, zato želiva pripluti čim bližje južnega vstopa v Evijski kanal. V kanalu ni tako močnih vetrov. Yanmarček naju dokaj hitro pripelje na plažo pred Maratonsko polje. Skoraj na plažo. 300 m pred kilometersko peščeno plažo so postavljene bojice. Prostora za sidranje je tudi pred njimi dovolj.

Avgusta leta 490 p.kr. se je na polju zahodno od naju dogajala slavna bitka med Perzijci in Grki. Grki uspejo tu s

presenečenjem Perzije končno zaustaviti.

V drugi svetovni vojni je na polju deloval tedaj največji dolgo-valovni radijski oddajnik na svetu. Dve visoki anteni še vedno stojita.

Pod njima so za olimpijske igre zgradili ogromen veslaški poligon.

Del polja, bolj močvirja, pred nami je nacionalni park.

urni stolp v Lavriju

vedno večje vetrnice, vedno večje ladje

tudi ribiče se sreča

Maratonsko polje

23. julij 2024, torek

Marathonas - Ag. Dimitris, Evia

Vstanemo s soncem in izplujemo proti Eviji.

Ob 9.30 se zasidramo pred zaselkom Sv. Dimitrij, ob 10h pihne meltemi. Najprej se sučemo okoli sidra, ko veter ojača na dnevno vrednost, lepo gledamo na severo-vzhod. Valov ni in sunki so vsaj vizualno manjši, kot v vzhodnem delu zaliva.

Lep prijazen zaliv je. Pred nami je mali pomol, za nami dve jadrnici na stalnem vezu sredi zaliva. Zaselek ima taverno, ki ni odprta vsak dan (ob torkih ni), majhno cerkev, malo stalnih prebivalcev in veliko lepih vikendov.

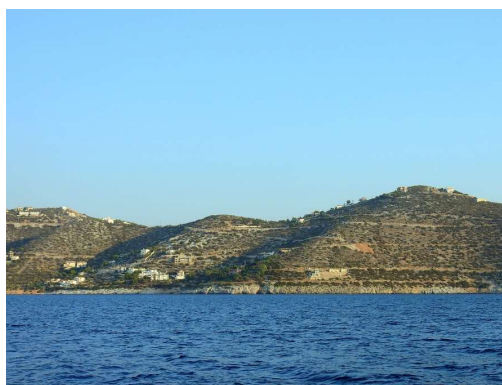
sončni vzhod v Marathonasu

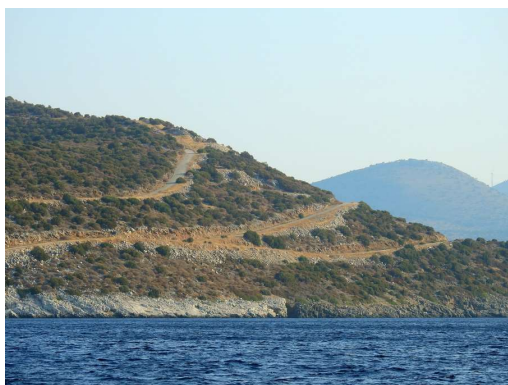
visoka antena nad rezervatom

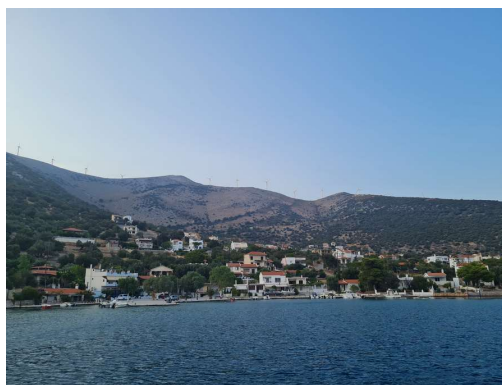
in lepo, dolgo plažo

delno poseljeno mesto duhov

z eu denarjem zgrajene ulice, hiše manjkajo

Sv. Dimitrij

24. julij 2024, sredo

Ag. Dimitris - Chalkis, Evia

Ponoči je še kar živahno pihalo. Nekajkrat je Laro konkretno prestavilo, a sidro, globoko zakopano v pesek, je zdržalo vse napade. Komarji so bitko z meltemijem izgubili.

Kapitan odvesla na ogled vasice, medtem pripravim zajtrk, pozajtrkujemo in izplujemo.

Današnje jadrnanje je živahno, lepo. Iz zaliva Almyropotamos nas po hitrem postopku odnese samo na genovo. Po Južnem evijskem morju se vzpenjamo s skrajšanima jadroma na bočni veter, nato nekaj milj na Yanmarja. Kmalu ponovno jadramo v veter na polni jadri. Po kanalu pred Chalkisom je jadrnanje prav uživaško, vetra dovolj - valov nič. Enako mislita Grka v malem Beneteau-čku, ki cik-cakata vzporedno in nam pred mestom veselo mahata v pozdrav.

Malo sva se uštelu v načrtovanju plovbe. Med potjo ugotoviva, da danes mosta Evripos med kopnim in Evio ne odprejo. Od 1. julija do 30. septembra mostu ob sredah in sobotah ne odpirajo...

Pa nič hudega. Bočno se veževa na čelo tovarno-marinskega pomola, na delu, ki pripada marini, ki menda to več ni...
 Detalji bodo znani jutri - morda. Pri Grkih je vse avrio (jutri) - ali nikoli...

Jutri bo za spremembo namesto jadrnanja "nakupovalni dan" . Chalkis je moderno mesto s peš cono in bleščečimi trgovinami, tehničnimi in netehničnimi... Eni so že danes odbrzeli v "tehnično" trgovino, da bodo še jutri imeli možnost kupiti kaj danes pozabljenega.

Ko sonce zaide se na pomol priseli skupina starejših Grkov. Pripeljejo si kemping stolčke, vodo, prigrizke. Najstarejši gospod prične maševati. Gospa bere odlomke iz svetega pisma. Drugi možakar vzame kitaro in skupinica začne diskretno prepevati. Lepo. Potem še nekaj časa klepetajo in se razidejo...

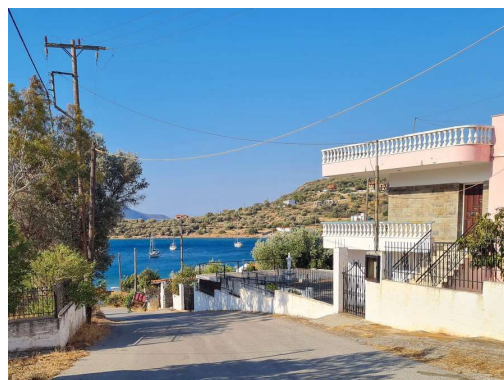
Ag. Dimitrios, obala

Ag. Dimitrios, obala

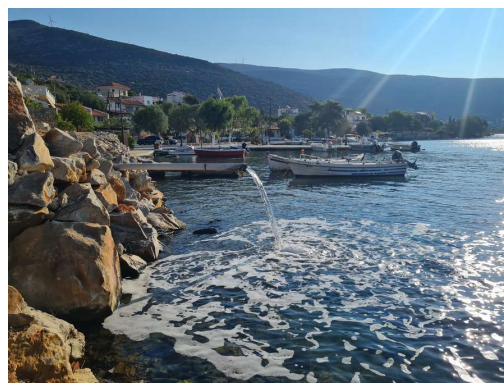
pogled proti Panagiji na nasprotni strani zaliva

glavna cesta v hrib

na cerkvi je javna pipa

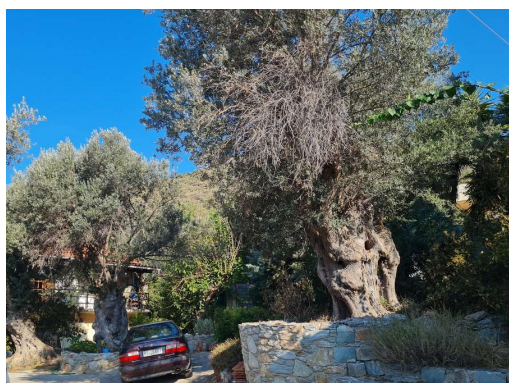
vas ima razsoljevalnik za pridobivanje pitne vode

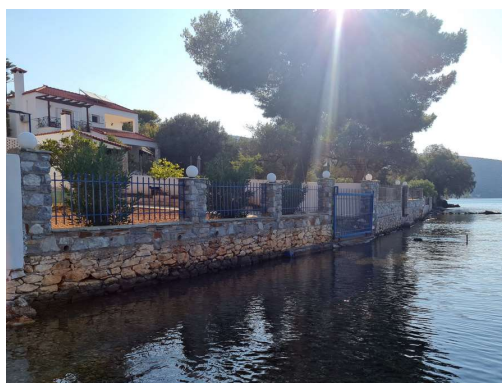
končno en prijatelj

kaktusi

vse naokoli stoletne oljke

vikend z vrtnimi vrati na morje

še en skromen vikend

v ribogojnici je urejena le cerkev

25. julij 2024, četrtek

Chalkis, Evia

Zjutraj gremo najprej do blagajne za mostnino. Na vratih je listek z enakim obvestilom kot na internetu (<https://olne.gr/en/commercial-ports/chalkida-port/133-gefira-evripou/445-old-evripos-bridge-timetable>). Mostu od 1.7. do 30. 9. ob sredah in sobotah ne odpirajo, ob nedeljah je mostnina dražja. Poleg listka je še drugi, pobarvan strupeno zeleno. Na njem piše, da jutri 26.7. mostu ne bodo odprli, ker je praznik krajevnega zaščitnika, Svete Petke (Agia Paraskevi). Lepa reč, torej imava še srečo...

Teta na blagajni med drugim pove, da je na mostu tabla, ki obvešča voznike, kdaj bo most predvidoma zaprt za avtomobilski promet. Ona ne ve, kdaj bo to...Čakajoča plovila morajo biti od 21.30 naprej v pripravljenosti. Ni čudno, da včasih kdo med čakanjem sladko zaspi, še posebej takrat, ko most odprejo šele proti jutru. Včasih pa tudi kdo precej nevljudno pove pristaniški upravi kar ji gre...

Povpraša tudi, kje smo vezani. Kjer smo, je pomol dejansko namenjen tranzitu. Oziroma se lahko na Eviji vežeš plovilo, kjer je na obali narisana rdeča črta. Plačala sva 6,75 eur. Kartice za vodo ne rabiva, ker je blizu barke običajna pipa, iz katere teče pitna voda.

Sprehod po nakupovalni ulici ni pretirano "uspešen". Obiskala sva market, mesarja in dobro založeno trgovino z dodatki za mobilne telefone. Končno sva našla ustrezno držalo za telefon za na nosilni lok krmila.

Po ponovnem obisku kapitana v navtični trgovini, dva kilometra iščeva kavarno v bližini marine. Najdeva tako s klimo in nas dve uri ni ven. Arno najbrž že dolgo ni dve uri skupaj tako kvalitetno spal.

Ker sva šla na most prebrat obvestilo za voznike, se odveževa ob 23, da ne bo panike. Čakajočih je ogromno, še nikoli jih nisva videla toliko. Imamo srečo, da je brezveterje, sicer bi bilo čakanje neznosno. Pristaniška uprava nas "nateguje" skoraj do 1h. Veliko je hude krvi, na koncu prerivanja, vendar se vse dobro konča.

Večina plovil pristane na severni obali mesta. Odločiva se za 7,5 milj oddaljeno sidrišče pred vasjo Politika, kjer sidro prime in je mir pred severnimi vetrovi in valovi. Po dveh urah vrževa sidro malo preblizu pomola. Počakava, da se vrnejo vse ribiške barke in končno zaspiva.

naši sosedi od katerih sva zjutraj dobila pošiljko saj

tabla za voznike, kjer je objavljeno, kdaj predvidoma bo most zaprt

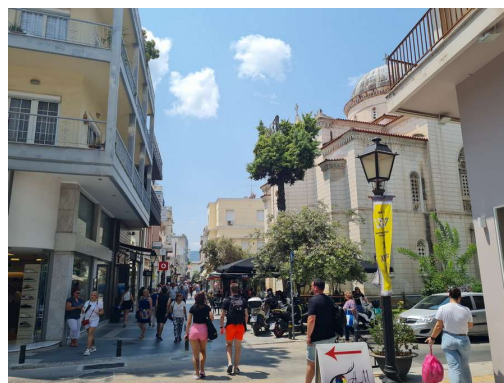
most med Evijo in celino

ob kanalu je kajakaški poligon, voda lahko dere tudi do 7 vozlov

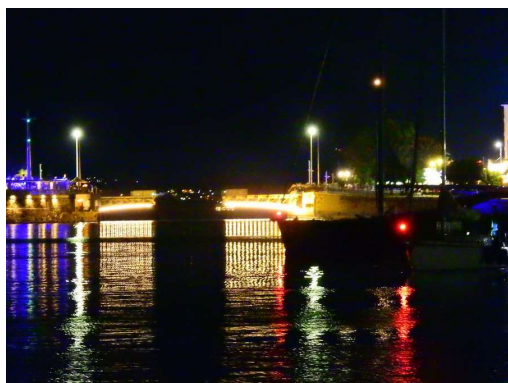
severna obala Halkia

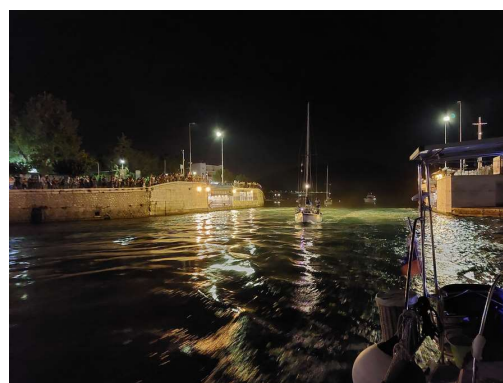
nakupovalna ulica

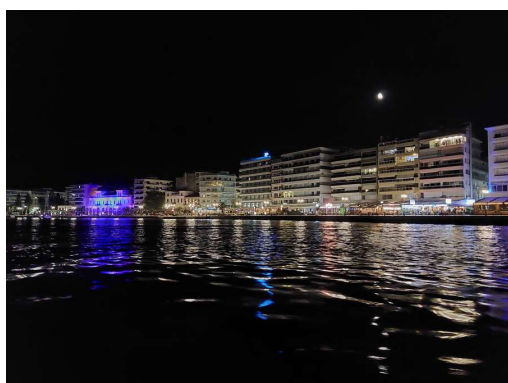
čakajoč na ...

most se končno odpira

in je odprt

severne obala je polna lokalov

naslednje jutro, ribiči v Politiki

26. julij 2024, petek

Chalkis - Politika - Loutra Aidhypsou, Evia

Zbudimo se naspani, vsaj za silo. Ribiške ladje še spijo in niso tako zelo blizu, kot se nama je zdelo ponoči. Kopanje po dnevu premora se prileže. Tudi Arno ga ne želi izpustiti.

Na koncu dolge peščene plaže pod Politiko je rt, kjer se obala obrne bolj na sever. Imenuje se Rt slabe volje. Upravičeno, kajti takoj za rtom zapiha severni veter, ki ga na sidrišču ni čutiti. Še v mirujočem stanju skrajšava glavno jadro in se podamo v borbo. Po desetih miljah severnega vetra od 8 do 26 vozlov, padajočega iz visokih hribov, ki spominjajo na hribe nad Bohinjskim jezerom, se veter za hip izklopi in zapiha iz nasprotna smeri. Malo motoriranja in sped smo pod drugim hribom. Tokrat pihne včasih še močnejše, a iz bolj ugodne smeri.

Pridrvmo pred Limeni, v upanju, da najdemo prostor v malem mandraču slikovite vasi. Čeprav smo srečali/videli le dve jadrnici, je mandrač polno zaseden. Izgleda, da ima kar nekaj rednih gostov in res je majhen. Na ogled sva se vanj zapeljala vzvratno. Sidranje pred vasjo in v bližnji okolici odpade, ker je pregloboko.

Ni kaj, kot odjadрати še 15 milj do Loutre Aidhypsou, kjer je dovolj plitve obale. Veter sodeluje z nami. Samo na genovo drvmo občasno celo 7 vozlov naravnost proti cilju. Prelepo, da bi trajalo do konca. Zadnjo uro ponovno oddela Yanmar.

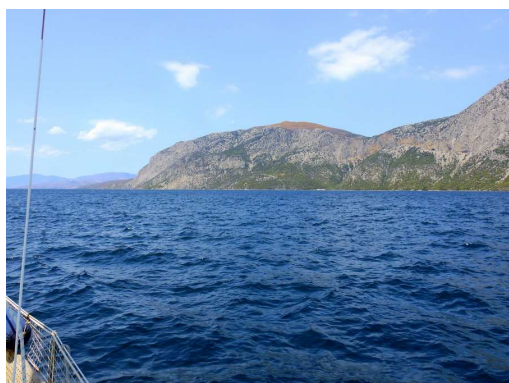
Sidrava pred obalo stanovanjskega dela mesta, stran od trajektnega pristanišča. Morje je mirno, sidro dobro vkopano. Ponovno poslušava mašo, petje, procesijo. Tokrat iz farne cerkve na obali, tudi v čast Sv. Petke, zaščitnice toplic. Loutra pomeni toplice...

Rt slabe volje

jutranje kopanje

Bohinjski hribi na Eviji

Arno se kar dobro znajde

plavž pred Limenijem

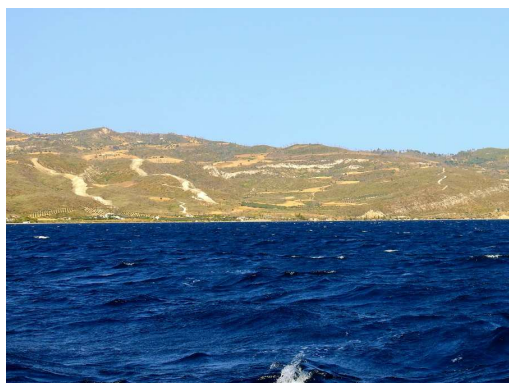
mali mandrač Limenija

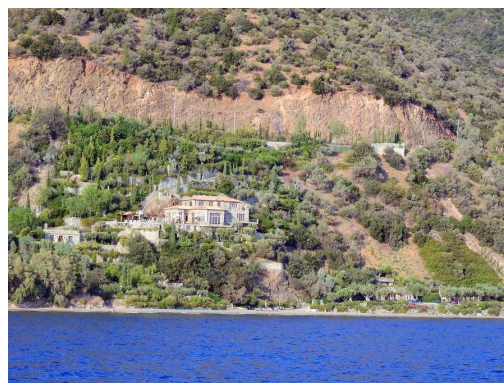
takole izgleda od znotraj

velik požar je pred leti prišel prav do vasi

požarne čistne, ne izgleda lepo

vila pred Loutro

Loutra Aidhypsou, zdraviliško mesto, toplice

Loutra Aidhypsou

27. julij 2024, sobota

Loutra Aidhipsou, Evia - Likhades

Laro predstaviva v rbiško pristanišče in gremo raziskovat Loutra Aidhipson. Vas je polna odraslih turistov. Njihova poprečna starost je višja od najine, vsaj izgledajo tako. Prevladujejo Grki, sliši se Srbe, nekaj nemščine. Med množico prodajalnih spominkov in kopalne opreme komaj najdeš market. Pekarne nisva našla. Cene ponujenega so zelo socialne. Vroč pohod zaključimo v mezetaverni. Naročiva horto (kuhana zelenjava), ocvrte sardone in Mitos. Zajtrk je bil odličen.

Polovico poti proti zahodnemu rtu Evije motoriramo, drugo polovico prav počasi jadramo na južni veter na genovo. Otočje Likhades je skupek majhnih otočkov in čeri pol milje zahodno od zahodnega rta Evije. Na otočkih je nekaj lepih peščenih plaž. Kopalce redno dovažajo in odvažajo morski avtobusi. Med čermi naj bi prebival par morskih medvedk.

Najti pravo fliko peska za sidro je malce zahtevno. Nobena Navionics-ova karta nima pravilno označenih globin, le čeri so tam, kjer so narisane. Tipala sva med temnim dnem in gumenjaki ter našla ustrezen parking, dovolj oddaljen od plaže in čeri. Današnji vetrovi so do 14 vozlov - po južnem evijskem kanalu iz JV, po severnem iz severa. Tokovi okoli otočja so močni, valovanja ni. Morje je motno in toplo, okolica lepa.

Zvečer odidejo vsi kopalci, gumenjaki, avtobusi, gliserji. Ostanemo sami.

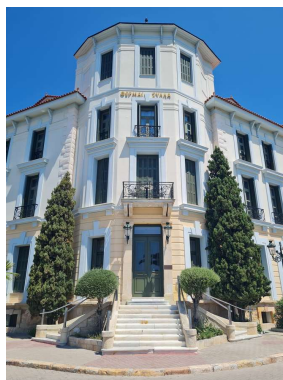
pristanišče v Loutri

ni prav veliko

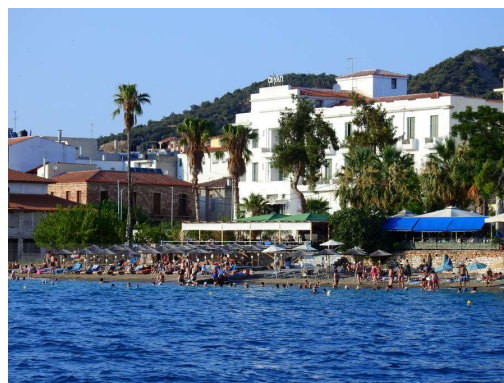
hotel Palace

še s profila

bazenčki s termalno vodo zjutraj

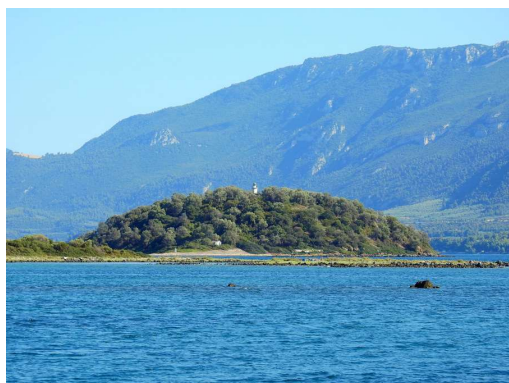
takole na gosto je zvečer

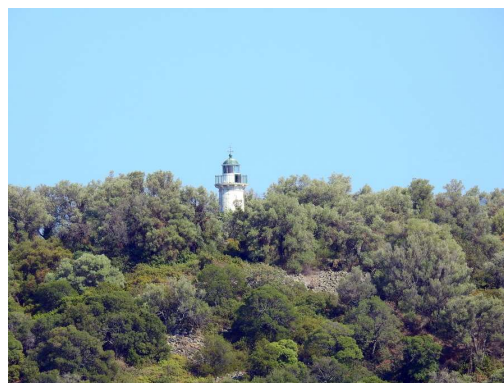
pri bazenčkih zvečer

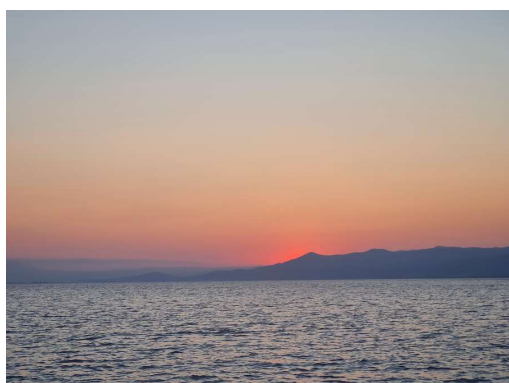
olio in stan

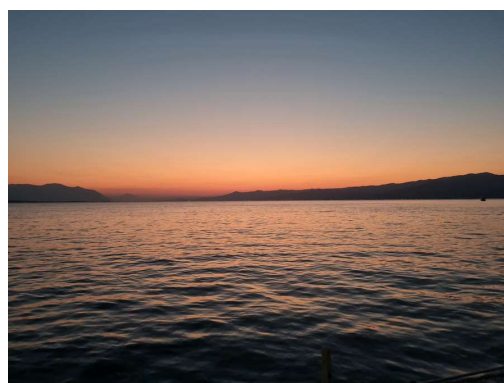
svetilnik na najbolj izpostavljenem otoku Likhadesov

kot na Bledu

sonce je zašlo nad dolino Termopil

uro po sončnem zahodu

28. julij 2024, nedelja

Likhades - Neos Pyrgos, Evia

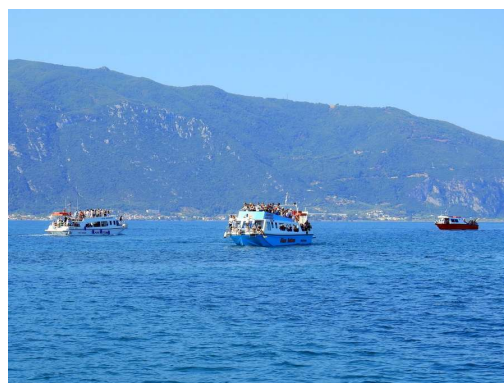
Ob 9h naju zbudijo avtobusi, ki delajo krogce okoli naju in čeri. Išče se morska medvedka. Prizori so prav slikoviti. Čudiva se, da se avtobus fribcev ne prevrne, ko vsi zdrviijo gledat medvedko na eno stran. Medvedka je več kot očitno navajena plovil in se mirno razkazuje. Vrli kapitani avtobusov plujejo okoli nje prav nesramno blizu. Po ogledu so turisti odpeljani na kopanje in potem nazaj domov. Tri urni program se večkrat ponovi, preden le dvigneva sidro in odropotava naprej.

Proti severu nas poganja Yanmar. Ne da se nama cik-cakati v neskončnost proti vetru in proti toku. Ker Orei že od daleč izgleda polno zaseden, pokukava v malo pristanišče Pyrgos. Za nizkim zaščitnim delom pomola je prostora za eno Laro in še enega ribiča, če se bo prikazal... Dobro uigrana akcija uspe, kljub temu, da globine po kartah ponovno niso točne in še sidrna veriga se je med vzvratno vožnjo proti pomolu prosto odpeljala v morje. Vse rešiva. Sidro ni v vodi do kolen, ampak je nekje na 3 m. Lara je vezana bočno na izrastek pomola, v prav mirni vodi. Piha v kokpit. Nasproti nas je kopališče, torej je morje primerno za kopanje.

Zvečer gremo v Psarotaverno (ribjo restavracijo) na obali pristanišča. Prava grška večerna, počitniška scena in dobra hrana.

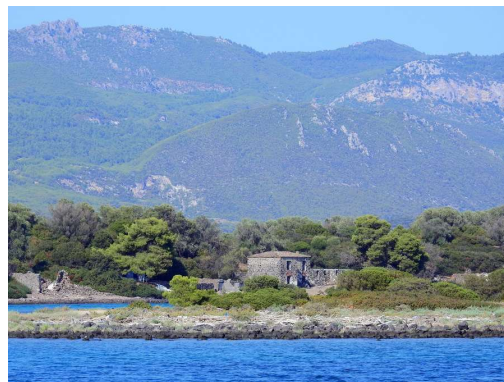
Termopile

avtobusi na pohodu

medvedka

Lichades

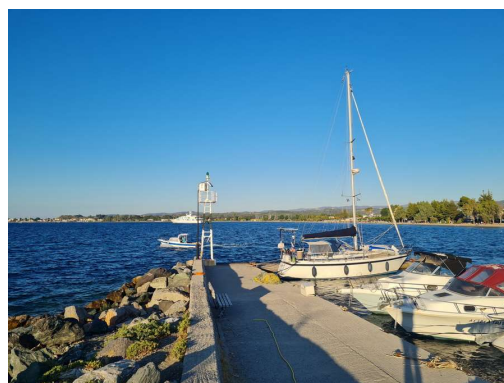
Lichades, domača jadrnica je mirno zaplula v preliv med velikim in malimi otočki

trajekt za Evio pristaja na peščeno plažo

nič posebnega za domače kopalce, je vsaj malo sence

Neos Pyrgos

Neos Pyrgos

Neos Pyrgos

Neos Pyrgos

29. julij 2024, ponedeljek**Neos Pyrgos, Evia - Amaliapolis, Tesalia**

Preden izplujemo, si počitniško vas ogledamo še pri belem dnevu. Evija je očitno raj za odrasle grške turiste in goste iz držav vzhodnega Balkana. Cel zaliv je ena sama peščena plaža ob kateri stojijo priletni hoteli, novejši penzioni. Za glavno cesto so hiše maloštevilnih stalnih prebivalcev.

Do vstopa v Vološki zaliv lepo jadramo ostro v veter, potem se veter počasi obrača iz desnega na levi bok in nekaj milj pred ciljem izdihne. Srečamo malo bark. Amaliapolis je zadnje možno pristanišče na zahodni obali pred Volosom. Od tu naprej je "vojaški rezervat".

Sidrava pred pomolom, polnim čolnov domačinov, v skrajnem zahodnem kotu, da bi se čimbolj skrila pred napovedanim jutranjim severo-zahodnikom. Razen, da sidro dobro prime v plitvo, blatno-peščeno dno, zaliv ne nudi kakšne posebne zaščite. Glede na priveze domačinov, bo za preživet.

Vasi si ne ogledava od blizu. Še vedno je prevroče in raje se kopamo do teme.

Lara na mini pomolu Pyrgosa

od tu naprej mimo Oreia in še dlje je ena sama peščena plaža

Amaliapolis je prej kot ne počitniška vasica sredi obširnih oljčnih nasadov

30. julij 2024, torek**Amaliapolis - Volos, Tesalia**

Zbudimo se od močnega zibanja. Že navsezgodaj se je vklopil severo-zahodnik, ki se zjutraj počasi obrača na sever. Vleče tja do 5 Bf. Poskakujemo po valovih, ki na srečo ne tolčejo neposredno v kljun ampak iz 20°S. Ni nevarno, samo zoprno. Čakamo, da se veter obrne na severo-vzhodnik, da odjadramo v Volos.

Domačinov severo-zahodnik in njegovi valovi, ki visoko pljuskaajo čez obalno cesto vse do hiš in teras tavern, ne motijo. Očitno gre za običajen pojav. Avtomobile imajo lepo parkirane ob morju. Slan tuš nikogar ne vznemirja. Čolni na bojah se divje zibajo in vsi preživijo.

Ob 11h se morje pomiri, zapiha z vzhoda, dvignemo sidro in jadramo do velikega pristanišča Volos.

Upoštevana napotke Navilya. Pokličeva Christos-a od Aegean Sailing čarter firme in povprašava za vez za tri dni na "njegovi" obali. No problem, če se strinja, da priveznina stane 10 eur. Seveda se. Nato izdahne, da je to edini strošek

priveza, ki ga bova imela... Čaka nas na obali, nam pokaže mesto in pomaga privezati na muring. Če še kaj rabita... pokličita. Čarter firma je belgijsko-grška. Od petka do nedelje vezi niso na voljo. Stebrički za vodo in elektriko so na kartico, ampak kmalu ugotoviva, da je ne bova rabila. Nekdo je "pozabil" dobroimetje. Edini motilni faktor je, da smo na trajektnem pomolu in dvakrat na dan mimo nas drvijo avti, tovornjaki, pešci. Na sredini pomola je mestno parkirišče in iz starih skladišč narejen lep fitnes center, ki trenutno ni v funkciji. Glede na zunanjo temperaturo me to ne čudi.

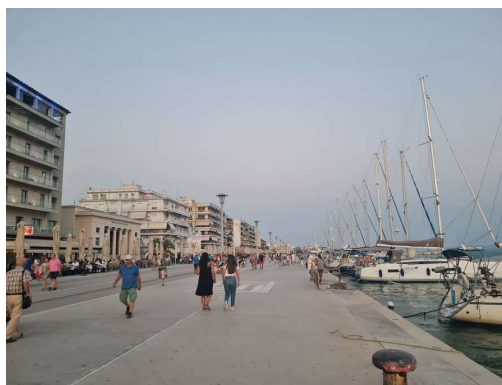
Zvečer se sprehodimo po slikoviti obali modernega mesta. Veliko je mladine, najstnikov, kričečih otročajev. Predvsem kilometerski valobran/pomol jih je poln in zato najbrž odsvetujejo vez nanj, če želiš imeti ponoči mir.

Pivce s prigrizkom v prvi vrsti je ceneje kot v Ljubljani. Odrasli sosedi so večinoma nealkoholiki.

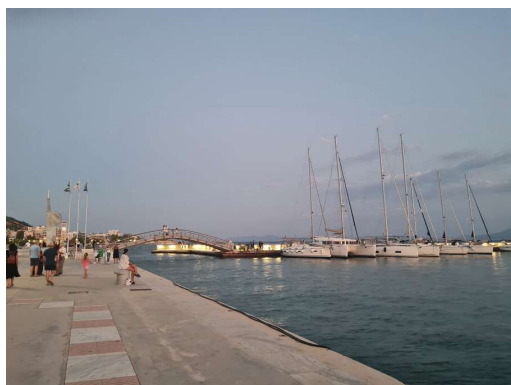
Volos ima cca 90.000 prebivalcev. Po arhitekturi, urbanizmu je podoben Korintu, Patrasu - mestom, ki jih je v 50 letih prejšnjega stoletja porušil potres in so na novo zgrajena. Je center največjega grškega kmetijskega področja in trgovine med Grčijo in Azijo.

Amaliapolis

Volos, obala

Volos

dolg valibran-pomol pristanišča

cerkev Sv. Konstantina na drugem koncu promenade

bilo kuda Iskra svuda

31. julij 2024, sreda

Volos, Tesalia

Dopoldan dirjamo po opravkih.

Počil je zvar na pritrditvi kolesa za navijanje dolge krmne vrvi za privez na skale. Ni dosti manjkalo, da bi vrv in kolo izgubila. Bogdan najprej poskusi v servisu Aegean sailinga. Varilec je na dopustu, drugega ne najdejo. Sprehodiva se v stari del mesta, kjer so navtične trgovine, svaštarnice, delavnice. Bogdan v navtično trgovino, jaz v pasjo po tableto za bolhe za Arna. Pred navtično ga potem čakam še pol ure. Pregledava nekaj svaštarnic in najdeva marsikaj zanimivega. V eni se prodajalka zaljubi v Arna. Vsa mokra od znoja se zrušiva na frape v lokalni kafič. Sledi pekarna, iskanje renta-a-carja in obisk marketa. 5 minut od barke najdeva res super market. Težko otovorjena se vrneva na Laro. Kapetan se dobro napoji in kolo za vrv odnese v stari del, v upanju, da tam najde varilca. In res ga je. Brat od oboževalke Arna v nekaj minutah nosilec privari za 10 eur.

Zvečer se sprehodimo do cerkve Agios Konstantinos na drugem koncu vološke obalne promenade. Cerkev je bila zgrajena leta 1936. Načrte zanjo je naredil poznani grški arhitekt Aristotle Zachos, ki bi mu lahko rekla grški Plečnik. Notranjost je polna zlatih mozaikov in okrasij.

Na poti nazaj večerjava v drugi vrsti. Dobro se najeva za malo denarja.

spomenik Argonavtom, njihovo ladjo obnavljajo in žal še ni na ogled

Grki na počitnicah

ekološko zaviti trnki

kolešček je kot nov

cerkev Sv. Konstantina in Helene

